

Ūla žūtbūt ryžosi sužinoti, ko tas Teofilis taip persimainė. Net balsas pasikeitė. Čia jis kalba storai, lyg vaidindamas sen_, čia vėl plonai. O dar dažniau visai nenori su ja kalbėtis. Vakare kosčioja ir, nos_ įdūręs, dažnai uosto jeronim_. Dar keistesnius dalykus jis išdarinėja su katin_, kai Ūlos nėra kambaryje.

Kart_, išgirdusi, kad Tilis pareina, Ūl_ šmurkštelėjo po jo lov_ ir ten, tysodama kniūbsčia ant kilimėlio, išvydo neregėt_ negirdėt_ cirk_.

Tilis atsinešė pakel_ grietinėlės, įpylė katinui į lėkštut_ ir cinkt įmetė kažkokį pinig_. Prisikatnojo Muk_, paglostė, pakasinėjo pakakl_ ir pakišo paruošt_ lėkštel_. Kol katinas lakė, Tilis, šalimais priklaupęs, išdrožė jam pamoksl_.

– Kas tu per tipas, Mukai, a? Žinau, kad tu ne šiaip sau katinas... Kodėl tu man nei laiško, nei pinig_ neparneši, a? Ką aš tau blog_ padariau? Lak lak! Išlakęs pamatysi, ko man reikia. Apuostyk, palaižyk... Mat tai? Parnešk man tok_ pinigėl_, ir aš tau kasdien įpilsiu po lėkštel_... Ko dabar viksnoji uodeg_? Nežadi parnešti? Palauk! Aš dar ne visk_ pasakiau. Aš mačiau, kaip tu nunešei papūgėl_, kuri buvo išlėkus pro lang_. Prie visų dur_ buvo skelbimai: pas ką atskrido, gražinkit – atsilyginsiu. Jeigu pasakyčiau, kad tu ją sutriauškinai, kažin ar sveik_ kail_ išneštum. Palauk. Aš dar įkišiu tau laiškel_. Nunešk – tegul paskaito tie, kurie įdėdavo...

Išleidęs Muk_ į lauk_, Tilis sugrįžo prie jeronimo, pabuvo prie jo, pauostė ir nuėjo į von_ mazgotis rank_. Ūla išlindo iš palovio be galo susirūpinus: gal jau pats laikas pasakyti mamai, kad Teofiliui galvoj nebegerai?..